

Rundskriv

fra

RIKSADVOKATEN

R. 1770/75

Del II — nr. 3/1975

27

Oslo, den 14. juli 1975.

Statsadvokaten i

Sikring av volds- og sedelighetsforbrytere med stor tilbakefallsrisiko.

På grunn av noen tilfelle fra den senere tid, hvor sikringsdømte volds/sedelighetsforbrytere som har vært undergitt sikring utenfor lukket anstalt, påny er siktet for alvorlige voldsforbrytelser, finner jeg grunn til å innskjerpe siste avsnitt i mitt rundskriv om sikring — Del II nr. 5/1970 — av 25. mai 1970. Det heter der:

«Til slutt vil jeg ha nevnt at når det i den enkelte sak blir spørsmål om hvilke sikringsmidler som skal brukes, må påtalemyndighetens embetsmenn ha såvel behandlings- som sikkerhetsmessige synspunkter for øye. Jeg vil presisere at påtalemyndighetens embetsmenn er de som i første rekke har ansvaret når det gjelder spørsmålet om å vurdere faren for tilbakefall til alvorligere forbrytelser og at det i enkelte saker er grunn til å fremheve de sikkerhetsmessige sider. Noen saker fra den senere tid har vist at det bør vises forsiktighet ved valg av sikringsmidler. En del sikringsdømte må nødvendigvis holdes i lengre tid i lukket anstalt, og påtalemyndigheten må til enhver tid vurdere om det er forsvarlig å beslutte sikring i frihet.»

Jeg ber forholdt i samsvar med rundskrivet og presiserer igjen at politiet og påtalemyndigheten har et særlig ansvar både når det gjelder førstegangsbeslutningen om sikring og når det gjelder uttalelser om endring av sikringsmidlene. At dette i noen tilfelle må føre til at en del særlig farlige volds- og sedelighetsforbrytere holdes i lengre tid i lukket anstalt, er ikke til å unngå.

L. J. Dorenfeldt